

Η πίστη στον Θεό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

Καθώς προετοιμαζόμαστε νά γιορτάσουμε τή μεγάλη γιορτή τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία κατά τή λειτουργική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μᾶς φέρει τά ἴσα πρός τήν Μεγάλη Παρασκευή -γι' αὐτό καί ἡ αὐστηρή νηστεία- τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας μᾶς ὑπενθυμίζει μία ἄλλη παράξενη ὕψωση πού εἶχε προηγηθεῖ καί εἶχε λάβει χώρα στό μέσο τῆς ἐρήμου, αἰῶνες πρίν, κατά τήν ἔξοδο τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἀπό τή δουλεία τῆς Αἰγύπτου. Τί εἶχε συμβεῖ;

Οἱ Ἰουδαῖοι, μή μπορώντας νά περάσουν μέσα ἀπό τό βασίλειο τῆς Ἑδῶμ, ἀναγκάστηκαν νά κάνουν κύκλο γιά νά τό παρακάμψουν, μέσα ἀπό περιοχή ἄνυδρη καί ἀπαράκλητη. Κατά τήν προσφιλή τους τακτική, ἄρχισαν πάλι τόν γογγυσμό καί τή γκρίνια ἐναντίον τοῦ Μωυσῆ καί ἐμμέσως ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, λέγοντας πώς τούς ἔβγαλαν ἀπό τήν Αἴγυπτο γιά ν' ἀφήσουν τά κόκαλά τους στήν ἔρημο.

Μάλιστα, ἐνῶ εἶχαν ὡς τροφή τό μάννα καί ἐπομένως ὀφθαλμοφανῆ τήν προστασία τοῦ Θεοῦ, ἐπέδειξαν μεγάλη ἀγνωμοσύνη χαρακτηρίζοντάς το ἄνοστο καί εὐτελῆ οὐσία. Γιά τή συμπεριφορά τους αὕτη ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά ἐμφανιστοῦν δηλητηριώδη φίδια, τά ὅποια πολλούς ὁδήγησαν στόν θάνατο.

Οἱ Ἰσραηλίτες ὅμως, μετά ἀπό σαράντα χρόνια περιπλάνηση στήν ἔρημο κι

έχοντας έμπειρία τής σχέσης τους μέ τόν θεό, ήξεραν τί έπρεπε νά κάνουν γιά ν' αποτρέψουν τήν όργή του. Ζήτησαν τό θεϊό έλεος καί τότε ό θεός έδωσε έντολή στόν Μωυσή νά κατασκευάσει ένα χάλκινο όμοίωμα φιδιοϋ, νά τό τοποθετήσει όριζόντια σ' ένα στύλο καί νά ύψώσει τόν πρωτότυπο αυτό σταυρό στή μέση του στρατοπέδου. «Όποιος Ίσραηλίτης δεχόταν δάγκωμα φιδιοϋ, τό μόνο πού είχε νά κάνει ήταν νά κοιτάξει μέ πίστη στόν Θεό τό ύψωμένο χάλκινο φίδι, γιά νά σωθεϊ καί νά έπιβιώσει από τό θανατηφόρο δάγκωμα. Δέν τούς έσωζε τό χάλκινο φίδι, αλλά ή πίστη καί ή ύπακοή τους πρός τόν θεό.

Ό Σταυρός λοιπόν ύψώνεται κενός, χωρίς τόν Έσταυρωμένο, όπως τόν άνέσυρε από τή γή ή Άγία Έλένη, γιατί Έκεϊνος πού έπαθε επάνω του άνέστη. Ό Σταυρός δέν ύπάρχει καί δέν τιμάται ως όργανο θανάτου, αλλά ως σύμβολο τής Άνάστασης. Καί ή δύναμή του δέν όφείλεται μόνο στό ότι επάνω του έχυσε τό αίμα Του ό Σωτήρας Χριστός, αλλά κυρίως στό ότι επάνω του αποδείχθηκε κυρίαρχος τής ζωής καί τοϋ θανάτου, τόσο όταν αϋτεξουσίως παρέδιδε τό πνεϋμα του, όσο όταν μέ τήν Άνάστασή του, άνέτρεπε τά αποτελέσματα τοϋ θανάτου, διασφαλίζοντάς μας τήν ζωή, τήν σωτηρία, τήν άγιότητα.